

[Glistrup]

mer, hvis bare man fik det gennemført. Men det er jo de 163 – eller efter Børsen i dag de 153 – medlemmer herinde endnu ikke modne til at forstå, at det er således, at det er dér, man kan finde den. De står stadig på det standpunkt med hensyn til indkomstskatten, som Peter Adler Alberti for 88 år siden terroriserede den parlamentariske kommission til at sige, nemlig at det er en skat, der ikke volder ulykke for nogen som helst. Der er løbet meget vand i grøften siden, men altså ikke for skatteministerens parti; dér gælder det samme i dag som for ham, der dirigerede det dengang. Derfor er situationen faktisk den, at når man vil bevare indkomstskatten, får man bøvl og vrøvl under alle omstændigheder. Men man får noget mindre bøvl, og man får noget senere bøvl. De, der dør i forårets løb, mellem den nuværende selvangivelsesfrist, den 15. februar, og den nye selvangivelsesfrist, den 15. maj, får i hvert tilfælde ikke noget vrøvl med den pågældende selvangivelse. De, der lever til efter den 15. maj, kan da i hvert tilfælde have en god vinter og en dejlig påskeferie ved, at man altså udskyder fristerne, for det er jo i og for sig det eneste, det går ud på. Man udskyder nogle ubehageligheder. Og tænk, at man i det danske Folketing ikke kan samle et enstemmigt flertal for et forslag, der har ét eneste indhold, nemlig at nogle ubehageligheder udskydes! Det skulle man da virkelig tro at man kunne blive enig om i Danmark i hvert fald. De, der ikke stemmer ja til dette forslag, handler imod den danske nationalkarakter.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil blot gøre hr. Glistrup opmærksom på, at ubehagelighederne nu efter skatteministerens forslag vil komme to gange og ikke kun én gang. De vil komme til sædvanlig tid, og så vil de komme igen et par måneder efter.

Hr. Glistrups hukommelse er jo berømt, men i denne sag har den spillet ham et puds, nemlig i forhold til at kommentere andres holdning ved førstebehandlingen.

Jeg sagde under førstebehandlingen:

»Det fremgår ikke af lovforslaget, om ministeren agter at fastholde udbetalingen af overskydende skat . . . omkring maj. Dette ville være af stor betydning for den enkelte skatteydere fulde forståelse for det nye system. Det håber vi at få afklaret.« (Folketingstidende 1987-88, 2. samling, sp. 257).

Og lidt senere sagde jeg:

»Vi ser derfor hen til en positiv udvalgsbehandling, hvor det skal fastslås, at tidligere opnåede fordele ved fremrykket udbetaling af overskydende skat og opgørelse over restskat inden fristen for frivillig indbetaling kan fastholdes sammen med en bedre selvangivelse.« (Sammesteds sp. 258).

De forhold er ikke just blevet afklaret positivt under den udvalgsbehandling; der er foregået. Tværtimod har vi fået konstateret, at det er meget uafklaret, om man for en større gruppe af befolkningen ville kunne fastholde en service svarende til den, vi har nu. Vi mener altså ikke, vi skal indføre et nyt system, hvor vi ikke er nogenlunde sikre på, at det vil være bedre end det system, vi har nu.

Derfor har vi under udvalgsbehandlingen ment, at de forskellige spørgsmål, som vi har lagt vægt på, var så uafklarede, at det er korrekt ved tredjebehandlingen at meddele, at vi ikke ønsker at have del i det administrative ansvar, som ministeren har for dette lovforslags udførelse i livet, men det kan jeg altså konstatere at hr. Glistrup godt vil.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når man citerer en tekst, er det en god egen-skab, at man citerer det centrale og det operative i teksten og ikke springer det over og tager nogle indledende og afsluttende bemærkninger, specielt når man citerer sig selv, som fru Pia Gjellerup gjorde det. Hvis hun havde citeret fuldstændigt, hvad hun sagde, eller det afgørende, var det nemlig blevet sagt med hendes smukke og ikke min grimme røst. Det, der var det afgørende i fru Pia Gjellerups tale, sp. 258, linje 4, er følgende:

»I Socialdemokratiet støtter vi forslaget for at give befolkningen en lettere og bedre selvangivelse, der efter en indkøringsperiode vil være en god løsning for det store flertal af Danmarks befolkning.«

Altså med andre ord klart og ubetinget, at Socialdemokratiet støttede, og at der så altså ville være en indkøringsperiode med både lidt bøvl og besvær, og det ved vi jo allesammen at der selvfølgelig vil være. Men den begrundelse, som fru Pia Gjellerup nu giver, er aldeles uholdbar, nemlig at hun sidder i dette Folketing, der styrer dette land, endda som repræ-